

Prekenverkstedet



<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

20. søndag i treenighetstiden – 23. oktober 2022

Prekentekest: Matt. 18, 1-11

Lesetekst I: Rut 2, 8-11

Lesetekst II: Ef 6,1-4

Barn – modell og ansvar

Vend om!

Omvendelse er et tema som stadig går igjen i Bibelen. Her gjelder det én side ved omvendelsen, nemlig 'å bli som barn'. Poenget er nok ikke å bli så barnslig som mulig, men å ydmyke seg og innrømme hvor avhengig en er av Guds nåde og omsorg. Vi er i oss selv uten mulighet til å komme i et rett forhold til Gud. Vi har ingenting å betale med, alt er av nåde (Ef 2,8 –9). Her er små barn modeller for oss.

En vanlig selvmotsigelse

Jesus bruker også anledningen til å understreke hvor viktig det er å ta seg av barna (v.5) Ja, en kristen skal avspeile sitt forhold til Jesus ved å vise omsorg for barn. Å gjøre noe for Jesus uten å bry seg om barna som han sender i vår vei, blir en selvmotsigelse.

Barna skal ikke holdes utenfor i vårt kristne arbeid, men innesluttet. For Jesus identifiserer seg med barna. Han har en ufattelig omsorg for dem og fryder seg når barna synger lovsanger til ham (Matt 21,16). Vi voksne er gitt et ansvar.

'Skytsengler'

Hos englene er det ingen forakt for barna. Englene er derimot utsendt til tjeneste for dem som skal arve frelsen (Heb 1,14). Vers 10 i vår tekst er brukt for å grunngi tanken om at hver troende, liten og stor, har en 'skytsengel'.

Guds ord under press

Jesu framtidvisjoner er ikke bare lyse. Han regner med at vranglære og forførelser vil komme og fordreie eller fornekte både Guds skapervilje og frelsesbudskapet.

Å bidra til forførelse er en grusom synd. Bildet av kvernsteinen om halsen uttrykker et rystende alvor. At Jesus med uttrykket «én av disse små» ikke bare tenker på små barn (v.6), gir seg av tilføyelsen «som tror på meg».

Vi som er forkynnere, skal ta troskapen mot Guds ord på ramme alvor.

Et radikalt oppgjør

Synden har en egen forførende makt. Vi lokkes fordi vi har en alliert i vårt eget syndige hjerte. Om vi faller i synd og ikke roper om nåde, men fortsetter i synden og i trass mot Guds bud, blir resultatet fortapelse (v.9).

Å hogge hånden av og rive øyet ut er billedtale. Et radikalt oppgjør må til.

Så godt at han som taler så alvorlige ord, kom til verden for å frelse fortapte syndere (v.11)!

Lesetekstenes innspill

Epistelteksten (Ef 6,1–4) er tatt med fordi preteksten handler om Jesus og barna. Det fjerde budet om å hedre far og mor siteres, og løftet om velsignelse understrekes.

Unikt i denne teksten er oppfordringen til ikke å vekke unødige sinne hos barna.

GT-teksten handler om den unge enken Ruts som møter sin vordende ektemann, Boas (Rut 2,8–11). Boas vet hvem hun er, han kjenner hennes gode etiske holdninger – og avspeiler selv en tilsvarende omsorgsfull holdning. Også her er barn inne i bildet – indirekte – ved at disse to blir oldeforeldre til David! Dermed blir de viktige personer i Jesu stamtavle.

Noe å meditere over:

- Hva innebærer egentlig en kristen omvendelse?
- Hva er foreldres viktigste oppgaver overfor barna.
- Hvordan integrere barna best mulig i menighetslivet?
- Hvem sikter Jesus til med uttrykket «det som var forapt»?

En antirasistisk barnesang

Jesus elsker alle barna

alle barna på vår jord.

Rød og gul og hvit og svart

er det samme har han sagt.

Jesus elsker alle barna på vår jord.

Ikke vær likegyldig overfor dem Jesus elsker!

Egil Sjaastad

esjaastad@fjellhaug.no